

Umaabot alang sa Amerika ug Hulyo 18, 2020 - Numero Uno

Ang mga Taga-Yungib sa Pakigsaad: Si Moises ug si Elias sa Katapusan sa Kalibotan

Jeff Pippenger
2023-08-23

Si Moises ug si Elias maoy mga propetikong simbolo nga ang matag usa masabtan pinaagi sa konteksto ingon nga usa ka nag-inusarang simbolo, o mahimo usab silang masabtan ingon nga usa ka simbolo nga naglangkob sa duha ka manalagna. Pinaagi sa pagpamatuod sa duha, ang usa ka butang malig-on, ug diha sa Pinadayag onse si Moises ug si Elias nagrepresentar sa duha ka mga saksi sa Daan ug Bag-ong mga Tugon. Sa Bukid sa Pagbag-o sa Panagway, nga nagrepresentar sa Ikaduhang Pag-anhi ni Cristo, ang duruhang simbolo nagrepresentar sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo (Elias) ug sa mga martir (Moises) sa krisis sa balaod sa Domingo. Ingon nga usa ka hiniusang simbolo, diha sa langub sa Horeb, sila nagrepresentar sa katawhan sa Dios sa katapusan sa kalibutan nga “nakadungog,” “nakabasa” ug “nagatuman” sa mensahe nga maoy usa ka Pinadayag sa kinaiya sa Dios nga naglangkob sa gahum sa pag-usab sa usa ka Laodiceanon ngadto sa usa ka Philadelphian. Sa dili madugay, (sa dili kaayo madugay) moabot ang usa ka punto diin dili na mahimo alang sa buang nga mga Laodiceanong Adventista ang pagpahimulos sa “lana” nga gikinahanglan aron motubag sa husto sa singgit, “Tan-awa, ang Pamanhonon nagaabot.”

Ug si Moises miingon sa Ginoo, Tan-awa, nagaingon Ikaw kanako, Dad-a pataas kining katawhan; apan wala Mo ipahibalo kanako kon kinsa ang Imong ipadala uban kanako. Apan Ikaw miingon, Ako nakaila kanimo pinaagi sa ngalan, ug ikaw usab nakakaplag ug grasya sa Akong panan-aw. Busa karon, nangamuyo ako Kanimo, kon ako nakakaplag ug grasya sa Imong panan-aw, ipakita karon kanako ang Imong dalan, aron ako makaila Kanimo, aron ako nakakaplag ug grasya sa Imong panan-aw: ug hunahunaa nga kining nasod mao ang Imong katawhan. Ug Siya miingon, Ang Akong presensya magauban kanimo, ug hatagan Ko ikaw ug kapahulayan. Ug siya miingon Kaniya, Kon ang Imong presensya dili magauban kanako, ayaw kami dad-a gikan dinhi. Kay sa unsa man maila dinhi nga ako ug ang Imong katawhan nakakaplag ug grasya sa Imong panan-aw? dili ba tungod niini, nga Ikaw nagauban kanamo? sa ingon niana kami pagabulagon, ako ug ang Imong katawhan, gikan sa tanang katawhan nga anaa sa nawong sa yuta. Ug ang Ginoo miingon kang Moises, Buhaton Ko usab kining butanga nga imong gisulti: kay ikaw nakakaplag ug grasya sa Akong panan-aw, ug Ako nakaila kanimo pinaagi sa ngalan. Ug siya miingon, Nangaliyupo ako Kanimo, ipakita kanako ang Imong himaya. Ug Siya miingon, Paagion Ko sa atubangan mo ang tanan Kong kaayo, ug igamantala Ko ang ngalan sa Ginoo sa atubangan mo; ug ako magmapuanguron kang kinsa man nga Akong pagamapuanguron, ug magapakita Ako ug kalooy kang kinsa man nga Akong pagakaluoyan. Ug Siya miingon, Dili ka makakita sa Akong nawong: kay walay tawo nga makakita Kanako, ug mabuhi. Ug ang Ginoo miingon, Ania karon, adunay usa ka dapit tupad Kanako, ug motindog ikaw ibabaw sa usa ka bato: Ug mahitabo, samtang ang Akong himaya

moagi, nga ibutang Ko ikaw sa liki sa bato, ug tabonan Ko ikaw sa Akong kamot samtang Ako moagi: Ug kuhaon Ko ang Akong kamot, ug makita mo ang Akong luyo nga bahin: apan ang Akong nawong dili makita. Ug ang Ginoo miingon kang Moises, Kulkula alang sa imong kaugalingon ang duha ka papan nga bato sama sa nahauna: ug isulat Ko ibabaw niining mga papan ang mga pulong nga diha sa unang mga papan, nga imong gibali. Ug mag-andam ka sa buntag, ug tumungas ka sa buntag ngadto sa bukid sa Sinai, ug mag-atubang ka didto Kanako sa taluktok sa bukid. Ug walay tawo nga motungas uban kanimo, ni tugoti nga adunay bisan kinsa nga makita sa tibuok bukid; ni tugoti ang mga panon sa karnero ni ang mga panon sa baka nga manganad sa atubangan nianang bukid. Ug iyang gikulkol ang duha ka papan nga bato sama sa nahauna; ug si Moises mibangon pagsayo sa buntag, ug mitungas ngadto sa bukid sa Sinai, sumala sa gisugo sa Ginoo kaniya, ug gidala sa iyang kamot ang duha ka papan nga bato. Ug ang Ginoo mikunsad diha sa panganod, ug mitindog uban kaniya didto, ug gimantala ang ngalan sa Ginoo. Ug ang Ginoo miagi sa iyang atubangan, ug nagmantala, Ang Ginoo, Ang Ginoong Dios, maloloy-on ug mapuanguron, mainantuson, ug madagayaon sa kaayo ug kamatuoran, Nga nagabantay sa kalooy alang sa linibo, nga nagapasaylo sa kasal-anan ug sa kalapasan ug sa sala, ug nga dili gayud magapawala sa silot sa sad-an; nga nagadu-aw sa kasal-anan sa mga amahan ibabaw sa mga anak, ug ibabaw sa mga anak sa ilang mga anak, hangtod sa ikatulo ug sa ikaupat nga kaliwatan. Ug si Moises midali, ug giduko ang iyang ulo ngadto sa yuta, ug misimba. Ug siya miingon, Kon karon ako nakakaplag ug grasya sa Imong panan-aw, Oh Ginoo, paubana, nangamuyo ako Kanim, ang akong Ginoo sa among taliwala; kay kini maoy usa ka katawhang matig-a ug liog; ug pasayloa ang among kasal-anan ug ang among sala, ug dawata kami ingon nga Imong panulondon. Ug Siya miingon, Ania karon, Ako nagahimo ug tugon: sa atubangan sa tanan mong katawhan magabuhay Ako ug mga katingalahan, nga wala pa mahitabo sa tibuok yuta, ni sa bisan unsang nasod: ug ang tanang katawhan nga anaa sa imong taliwala makakita sa buhat sa Ginoo: kay kini usa ka makahahadlok nga butang nga Akong pagabuhaton uban kanimo. Exodo 33:12–34:10.

Si Moises nagarepresentar sa katawhan sa Dios sa katapusan sa kalibotan. Sila mao kadtong sa “ulahing mga adlaw” sa hukom nga imbestigatibo nangayo sa Dios nga ipakita kanila ang Iyang “dalan, aron” ilang “mailhan” ang Dios, ug isip tubag nakadawat sila ug tubag gikan sa Dios nga naglakip sa saad nga ang Iyang “presensya magauban” kanila, ug nga ang Dios mohatag niadtong katawhan ug “kapahulayan.”

Mao kini ang giingon sa Ginoo: Panindog kamo diha sa mga dalan, ug tan-awa, ug pangutan-a ang karaang mga alagianan, hain ba ang maayong dalan, ug lakaw kamo niana, ug kamo makakaplag ug kapahulayan alang sa inyong mga kalag. Apan miingon sila, Dili kami molakaw niana. Usab nagbutang Ako ug mga magbalantay ibabaw ninyo, nga nagaingon, Pamatia ninyo ang tingog sa trompeta. Apan miingon sila, Dili kami mamati. Jeremias 6:16, 17.

Gipaila ni Jeremias ang usa ka hut-ong sa mga tawo nga nagdumili sa “pagkakita” ug sa “pagpatalinghug” ug busa dili makadawat sa “kapahulayan” nga gisaad alang niadtong mangita sa “maayong dalan” ug “magalakaw niini.” Kana nga kapahulayan giila ni Isaias ingon nga “pagpahayahay.”

Kinsa man ang iyang tudloan ug kahibalo? ug kinsa man ang iyang pasabton sa tulooan? sila nga gilutas na gikan sa gatas, ug gikuha na gikan sa mga dughan. Kay ang sugo kinahanglan nga igatungtong sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay: Kay pinaagi sa mga ngabil nga nagkakuti-kuti ug sa laing dila mosulti siya niining katawohan. Kaniya nga iyang giingnan, Mao kini ang kapahulayan diin mapapahulay ninyo ang gikapoy; ug mao kini ang kahupayan: apan sila dili mamati. Apan ang pulong ni Jehova alang kanila nahimong sugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay; aron sila manglakaw, ug mangatumba paatras, ug mabungkag, ug madakpan sa lit-ag, ug mabihag. Isaias 28:9–13.

Ang “kapahulayan” ug ang “pagpabag-o” nagrepresentar sa ulahing ulan nga gibubo panahon sa pagmantala sa katapusang mensahe sa pasidaan.

“Gipahinungdan ako ngadto sa panahon sa dihang ang mensahe sa ikatulong manulonda nagakahinapos na. Ang gahum sa Dios mipahiluna ibabaw sa Iyang katawhan; nahuman na nila ang ilang buluhaton ug naandam sila alang sa mapait nga takna nga anaa sa ilang atubangan. Nadawat nila ang ulahing ulan, o pagbag-o gikan sa presensya sa Ginoo, ug ang buhing pagpamatuod nabuhi pag-usab. Ang katapusang dakong pasidaan nadungog sa tanang dapit, ug kini nakapukaw ug nakapasuko sa mga molupyo sa yuta nga wala modawat sa mensahe.” *Early Writings*, 279.

Ang saad sa “kapahulayan” o sa “pagpabag-o” nga mao ang “ulahing ulan,” naglakip sa saad nga gihatag kang Moises didto sa langob nga ang “presensya” sa Dios magauban sa Iyang katawhan.

“Ang buluhaton mahisama niadtong sa adlaw sa Pentecostes. Maingon nga ang ‘unang ulan’ gihatag, diha sa pagbubo sa Balaang Espiritu sa pagsugod sa ebanghelyo, aron moturok ang bililhong binhi, mao man usab nga ang ‘ulahing ulan’ igahatag sa pagtapos niini, alang sa paghinog sa ani. ‘Unya makaila kita, kon magpadayon kita sa pag-ila kang Jehova; ang iyang pag-abot natukod ingon sa kabuntagon; ug moanhi siya kanato ingon sa ulan, ingon sa ulahing ulan ug unang ulan sa yuta.’ (Hosea 6:3.) ‘Busa paglipay kamo, mga anak sa Zion, ug pagmaya diha kang Jehova nga inyong Dios; kay siya naghatag kaninyo sa unang ulan sa hustong takna, ug iyang paulanon alang kaninyo ang ulan, ang unang ulan, ug ang ulahing ulan.’ (Joel 2:23.) ‘Sa ulahing mga adlaw, nagaingon ang Dios, ibubo ko ang akong Espiritu ibabaw sa tanang unod.’ ‘Ug mahitabo nga ang bisan kinsa nga mosangpit sa ngalan sa Ginoo maluwas.’ (Mga Buhat 2:17, 21.) Ang dakong buluhaton sa ebanghelyo dili pagatapuson nga adunay moubos nga pagpadayag sa gahum sa Dios kay sa nagtimaan sa pagsugod niini. Ang mga tagna nga natuman diha sa pagbubo sa unang ulan sa pagsugod sa ebanghelyo, pagatumanon pag-usab diha sa ulahing ulan sa pagtapos niini. Ania dinhi ang ‘mga panahon sa pagpahayahay’ nga gipaabot sa apostol nga si Pedro sa dihang siya miingon, ‘Busa paghinulsol kamo, ug mangakabig kamo, aron ang inyong mga sala mapapas [sa pangimbestigar nga Paghukom], sa moabut na ang mga panahon sa pagpahayahay gikan sa atubangan sa Ginoo; ug iyang ipadala si Jesus.’ (Mga Buhat 3:19–20.)”

“Ang mga alagad sa Dios, nga ang ilang mga nawong napasidlakan ug nagdan-ag sa balaang pagpahinungod, magadali gikan sa usa ka dapit ngadto sa lain aron imantala ang mensahe gikan sa Langit. Pinaagi sa linibo ka mga tingog, sa tibuok kalibotan, igahatag ang pasidaan.

Pagabuhaton ang mga milagro, ang mga masakiton mamaayo, ug ang mga timailhan ug mga katingalahan mosunod sa mga magtutuo. Si Satanas usab nagabuhat pinaagi sa malimbongong mga katingalahan, bisan gani sa pagpaubos ug kalayo gikan sa langit atubangan sa mga tawo. (Pinadayag 13:13.) Sa ingon niini, ang mga lumolupyo sa yuta pagadad-on sa pagbarug sa ilang panig.” The Great Controversy, 611, 612.

Ang pagbubo sa Balaang Espiritu sa ulahing mga adlaw gitipohan na daan pinaagi sa pagbubo sa Balaang Espiritu sa sinugdanan sa pagmantala sa ebanghelyo. Ang “pulong ni Jehova ngadto kanila” nga dili mamati sa giingon sa Espiritu ngadto sa mga iglesia, mao ang matagnaong prinsipyo sa pagdugang ug usa ka matagnaong linya sa kasaysayan ngadto sa laing matagnaong linya sa kasaysayan aron sa paghulagway sa katapusan sa kalibotan. Wala kini magkahulogan ug kulang pa kay sa prinsipyo nga ang katapusan sa usa ka butang gihulagway pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang. Ang matagnaong lagda gisalikway sa mga buang nga katawhang Laodiceanong Seventh-day Adventist. Sa dihang kini pagadawaton, ang Dios makahimo sa “pagtudlo ug kahibalo,” nga giila ni Daniel nga nagadaghan sa panahon sa katapusan, ug mao usab nga kahibalo nga giingon ni Hosea nga tungod sa pagsalikway niini nangalaglag ang katawhan sa Dios. Ang pundok diha sa Isaias ug Jeremias nga nagdumili sa pagpamati o pagtan-aw, nagasalikway sa “pagpabag-o,” nga mao ang “kapahulayan” nga gisaad sa Dios nga ihatag sa Iyang katawhan sa “ulahi nga adlaw” aron sila makahimo sa paglabay nga luwas sa krisis sa katapusan sa mga adlaw.

Ang “ngalan sa Ginoo” (kinaiya) nga gimantala sa Dios kang Moises mao nga “ang Ginoong Dios,” “maloloy-on ug mapuanguron, mapailubon, ug madagayaon sa kaayo ug kamatuoran.” Ang Iyang kinaiya mao ang kalooy ug kamatuoran. Ang kamatuoran nga nagrepresentar sa Iyang kinaiya kanunay nga gilangkob uban sa Iyang kalooy, kay walay tawo nga makasabut sa Iyang kamatuoran gawas kon ang Dios una nga magapakita sa Iyang kalooy ngadto kanila, kay ang tanan nakasala ug nakulang sa himaya (kinaiya) sa Dios. Ang kamatuoran nga si Jesu-Cristo mao ang Alpha ug Omega giila ug gituman niadtong mga gitagaan sa Dios ug kapasayloan sa ilang mga kasal-anan ug sala. Kining kapasayloan mahitabo sa katapusang mga talan-awon sa pagsusi nga paghukom. Kadtong mga gipakitaan Niya sa Iyang kalooy, ug busa gipapasaylo ang ilang mga sala, Iyang pagakuhaon alang sa Iyang panulondon ug magasulod sa usa ka tugon uban kanila.

“Sa kaulahian nga mga adlaw sa kasaysayan niining kalibutana, ang tugon sa Dios uban sa Iyang katawhan nga nagabantay sa Iyang mga sugo pagabag-uhan.” Review and Herald, February 26, 1914.

Ang tanang mga propeta, apil si Moises, nagaila sa ulahing mga adlaw sa hukom nga masusi sa dihang gibag-o sa Dios ang Iyang pakigsaad uban niadtong giila nga usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo. Ug sa dihang mapahimutang kana nga pakigsaad, ang Dios “magabuhat ug mga katingalahan, nga wala pa mabuhat sa tibook nga yuta, ni sa bisan unsang nasud: ug ang tibook nga katawohan nga imong kauban makakita sa buhat sa Ginoo: kay kini usa ka makahahadlok nga butang nga Akong pagabuhaton uban kanimo.”

Ang kasinatian ni Moises sa langob sa Bukid sa Horeb, nga nailhan usab nga Bukid sa Sinai, gibutang sulod sa konteksto sa pakigbisog ni Moises uban sa katawhan sa Dios. Ang iyang pakigbisog mao ang pagtuman sa buluhaton nga gihatag sa Dios kaniya. Si Moises diha sa usa ka

pakigbisog mahitungod sa mensahe sa Dios ngadto sa kalibotan. Sa wala pa ipakita sa Ginoo ang iyang himaya kang Moises, makita nato si Moises nga naggamit ug lohika batok sa Ginoo, nga nagpasabot nga kon laglagon sa Ginoo ang mga masinupakon nga bag-o pa lang nanagsayaw libot sa bulawanong nating baka ni Aaron, ang paglaglag sa mga masinupakon magalaglag sa mensahe nga maoy nagpaila sa gahum sa Dios.

Ug ang Ginoo miingon kang Moises, Nakita ko kining katawhan, ug tan-awa, sila maoy usa ka masupilon ug bag-on ug liog nga katawhan: Busa karon pasagdi ako, aron ang akong kapungot mosilaob batok kanila, ug aron laglagon ko sila: ug himoon ko ikaw nga usa ka dakung nasod. Ug si Moises nangamuyo sa Ginoo nga iyang Dios, ug miingon, Ginoo, nganong mosilaob man ang imong kapungot batok sa imong katawhan, nga imong gipagula gikan sa yuta sa Egipto pinaagi sa dakung gahum, ug sa makagagahum nga kamot? Nganong mosulti man ang mga Egiptohanon, ug magaingon, Alang sa kadaotan maoy iyang pagpaggula kanila, aron patyon sila sa kabukiran, ug aron laglagon sila gikan sa nawong sa yuta? Talikdi ang mabangis mong kapungot, ug usba ang hunahuna mahitungod niining kadaotan batok sa imong katawhan. Hinumdumi si Abraham, si Isaac, ug si Israel, nga imong mga alagad, nga imong gipanumpaan pinaagi sa imong kaugalingon, ug miingon ka kanila, Padaghanon ko ang inyong kaliwat sama sa mga bitoon sa langit, ug kining tibook yutaa nga akong gisulti igahatag ko sa inyong kaliwat, ug kini ilang mapanunod sa walay kataposan. Ug ang Ginoo miusab sa hunahuna mahitungod sa kadaotan nga iyang gihunahuna nga buhaton ngadto sa iyang katawhan. Exodo 32:9–14.

Ang kasinatian ni Moises sa langob naglakip sa mensahe nga si Moises gitagana aron ipresentar sa kalibotan. Ang pagpamatuod sa Ginoo nga miagi tupad kang Moises ug nagpahibalo sa Iyang kinaiya gibutang sulod sa konteksto sa usa ka sulodnong mensahe mahitungod sa masukihong (Laodicean) katawohan sa Dios, ug ang konteksto sa kasinatian ni Elias sa langob gibutang sulod sa iyang pakigbisog batok kang Jezebel, o sa tulo-ka-pilo nga panaghiusa sa Tinipong Bansa sa Amerika, sa Kapapahan, ug sa United Nations. Ang usa nagrepresentar sa sulodnong mensahe alang sa iglesia, ang lain sa gawasnong mensahe alang sa kalibotan, apan ang duha ka mga saksi nga si Moises ug si Elias anaa sa mao rang langob sa Horeb, ug silang duha girepresentahan sa langob sa kataposan sa kalibotan.

Ug gisugilon ni Ahab kang Jezebel ang tanan nga gibuhat ni Elias, ug usab kon giunsa niya pagpatay sa tanang mga propeta pinaagi sa espada. Unya si Jezebel nagpadala ug usa ka sinugo ngadto kang Elias, nga nagaingon, Mao unta kini ang buhaton sa mga dios kanako, ug labaw pa gayud, kon ugma sa ingon niining taknaa dili ko himoon ang imong kinabuhi sama sa kinabuhi sa usa kanila. Ug sa iyang pagkakita niana, mitindog siya ug milakaw aron luwason ang iyang kinabuhi, ug miabut sa Beersheba, nga sakop sa Juda, ug gibiyaan niya didto ang iyang sulugoon. Apan siya sa iyang kaugalingon milakaw ug usa ka adlaw nga panaw ngadto sa kamingawan, ug miabut ug milingkod ilalom sa usa ka kahoy nga enebro; ug nangayo siya alang sa iyang kaugalingon nga unta mamatay siya; ug miingon, Igo na; karon, O Ginoo, kuhaa ang akong kinabuhi; kay dili ako labi pa kay sa akong mga amahan. Ug samtang siya naghigda ug natulog ilalom sa usa ka kahoy nga enebro, ania karon, usa ka manolunda mihikap kaniya, ug miingon kaniya, Bangon ug kaon. Ug siya mitan-aw, ug, ania karon, may usa ka tinapay

nga giluto sa бага, ug usa ka sudlanan sa tubig dapit sa iyang ulo. Ug siya mikaon ug miinom, ug mihigda pag-usab. Ug ang manolunda sa Ginoo mibalik pag-usab sa ikaduhang higayon, ug mihikap kaniya, ug miingon, Bangon ug kaon; kay daku ra kaayo ang panaw alang kanimo. Ug siya mitindog, ug mikaon ug miinom, ug milakaw pinaagi sa kusog nga nadawat gikan nianang kalan-on sulod sa kap-atan ka adlaw ug kap-atan ka gabii ngadto sa Horeb, ang bukid sa Dios. Ug miabut siya didto sa usa ka langub, ug mipuyo didto sa gabii; ug, ania karon, ang pulong sa Ginoo midangat kaniya, ug Siya miingon kaniya, Unsay gibuhat mo dinhi, Elias? Ug siya miingon, Ako nagmainiton pag-ayo alang sa Ginoo nga Dios sa mga panon; kay gibiyaan sa mga anak sa Israel ang imong tugon, giguba ang imong mga halaran, ug gipamatay ang imong mga propeta pinaagi sa espada; ug ako, ako na lamang ang nahibilin; ug ilang gipangita ang akong kinabuhi, aron kuhaon kini. Ug Siya miingon, Lakaw paggawas, ug tindog sa bukid sa atubangan sa Ginoo. Ug, ania karon, milabay ang Ginoo, ug usa ka daku ug kusgan nga hangin ang mibahin sa kabukiran ug midugmok sa mga pangpang sa atubangan sa Ginoo; apan ang Ginoo wala diha sa hangin: ug human sa hangin usa ka linog; apan ang Ginoo wala sa linog: Ug human sa linog usa ka kalayo; apan ang Ginoo wala sa kalayo: ug human sa kalayo usa ka malinawon nga mahayag nga tingog. Ug nahitabo kini, sa pagkadungog ni Elias niini, nga iyang gitabonan ang iyang nawong sa iyang kupo, ug migawas, ug mitindog sa agianan sa ganghaan sa langub. Ug, ania karon, may usa ka tingog nga miabot kaniya, ug miingon, Unsay gibuhat mo dinhi, Elias? Ug siya miingon, Ako nagmainiton pag-ayo alang sa Ginoo nga Dios sa mga panon: tungod kay gibiyaan sa mga anak sa Israel ang imong tugon, giguba ang imong mga halaran, ug gipamatay ang imong mga propeta pinaagi sa espada; ug ako, ako na lamang ang nahibilin; ug ilang gipangita ang akong kinabuhi, aron kuhaon kini. Ug ang Ginoo miingon kaniya, Lakaw, bumalik sa imong dalan ngadto sa kamingawan sa Damasco: ug sa diha nga moabut ka, dihogi si Hazeel aron mahimong hari sa Siria: Ug si Jehu nga anak ni Nimsi dihogan mo aron mahimong hari sa Israel: ug si Eliseo nga anak ni Safat, nga taga-Abelmehola, dihogan mo aron mahimong propeta puli kanimo. Ug mahitabo nga ang makakalagiw gikan sa espada ni Hazeel, pamatyon ni Jehu: ug ang makakalagiw gikan sa espada ni Jehu, pamatyon ni Eliseo. Apan ako nagbilin alang sa akong kaugalingon ug pito ka libo sa Israel, ang tanang mga tuhod nga wala moyukbo kang Baal, ug ang matag baba nga wala mohalok kaniya. 1 Mga Hari 19:1–18.

Ang kasinatian ni Elias sa langob nagrepresentar sa pagkaluya sa propeta mahitungod sa mensahe ug sa iyang gitan-aw nga epekto sa iyang mensahe ug buluhaton. Si Moises nagpanalipod sa gipahayag nga mensahe sa Dios ug si Elias mitugyan na sa mensahe. Mao kini ang mao rang mensahe, gawas nga ang usa anaa sa sulod nga kahimtang sa iglesia ug ang usa anaa sa gawas sa iglesia. Apan sa tinagna, sa paghiusa sila parehong naglarawan sa duruha-ka-bahin nga mensahe sa Pinadayag 18. Ang kinahanglan nakong ipasiugda bahin sa tanang mga kamatuoran nga nalambigit sa langob mao nga sa “kataposang mga adlaw” ang pagkaluya nga gipadayag sa bisan hain nga kahimtang mao ang mahitungod sa mensahe ug sa epekto niini.

Si Moises ug si Elias kapuwa nagalarawan niadtong mga “nakadungog” ug “nakakita” sa “tingog” nga mao ang “pulong sa Ginoo.” Kana nga “pulong” nagalarawan sa Iyang kinaiya sa kalooy ug kamatuoran. Ang Salmista usab nangayo nga ipakita kaniya ang kalooy sa Dios, nga mao ang Iyang kinaiya. Aron makita ang Iyang “kalooy,” ang Salmista nagsaad nga “maminaw” sa gisulti

sa Espiritu ngadto sa mga iglesia.

Alang sa pangulong mag-aawit, usa ka Salmo alang sa mga anak ni Korah. O Ginoo, Ikaw nagpakita ug pabor sa Imong yuta: Imong gibalik [gibali] ang pagkabinihag ni Jacob. Imong gipasaylo ang kasal-anan sa Imong katawohan, Imong gitabonan ang tanan nilang sala. Selah. Imong gikuha ang tanan Mong kapungot: Mitalikod Ka gikan sa kapintas sa Imong kasuko. Ibalik kami, O Dios sa among kaluwasan, ug pahunonga ang Imong kasuko batok kanamo. Masuko ba Ikaw kanamo sa walay kataposan? Padayonon ba Nimo ang Imong kasuko ngadto sa tanang kaliwatan? Dili ba Imo kaming buhion pag-usab, aron ang Imong katawohan magakalipay diha Kanimo? Ipakita kanamo ang Imong kalooy, O Ginoo, ug ihatag kanamo ang Imong kaluwasan. Pamation ko ang igasulti sa Dios nga Ginoo: kay mosulti Siya ug pakigdait ngadto sa Iyang katawohan, ug ngadto sa Iyang mga balaan: apan ayaw sila pabalika pag-usab ngadto sa kabuang. Sa pagkatinuod, ang Iyang kaluwasan haduol niadtong may kahadlok Kaniya; aron ang himaya magapuyo sa among yuta. Ang kalooy ug ang kamatuoran nagtigum pagdungan; ang pagkamatarong ug ang pakigdait naghinagkanay. Ang kamatuoran moturok gikan sa yuta; ug ang pagkamatarong motan-aw paubos gikan sa langit. Oo, ang Ginoo mohatag niadtong maayo; ug ang among yuta mohatag sa iyang abot. Ang pagkamatarong magauna sa Iyang atubangan; ug magabutang kanato sa dalan sa Iyang mga lakang. Salmo 85:1–13.

Timan-i nga ang “kalooy ug kamatuoran,” (ug ang “kamatuoran” mao ang Hebreohanon nga pulong nga ‘emet’ nga atong gihisgutan) nga nagamugna ug pagkamatarong ug pakigdait, “naghalok.” Sila nahidugtong. Gibutang sa Salmista ang iyang awit diha sa kaulahiang mga adlaw sa hukom nga pagsusi sa dihang ang Dios “nagpasaylo sa kasal-anan sa” Iyang “katawhan.” Ang hangyo mao nga ang Ginoo “magpabuhi pag-usab” sa iyang katawhan.

“Ang usa ka pagpabuhi ug usa ka repormasyon kinahanglan mahitabo, ilalom sa pagpangalagad sa Balaang Espiritu. Ang pagpabuhi ug ang repormasyon duha ka lahi nga mga butang. Ang pagpabuhi nagpasabot ug pagbag-o sa espirituhanong kinabuhi, usa ka pagdasig pag-usab sa mga gahum sa hunahuna ug kasingkasing, usa ka pagkabanhaw gikan sa espirituhanong kamatayon. Ang repormasyon nagpasabot ug usa ka pag-organisar pag-usab, usa ka kausaban sa mga ideya ug mga teorya, mga batasan ug mga binuhatan. Ang repormasyon dili makapamunga sa maayong bunga sa pagkamatarong gawas kon kini mahiusa sa pagpabuhi sa Espiritu. Ang pagpabuhi ug ang repormasyon kinahanglan motuman sa ilang gitudlo nga buluhaton, ug sa pagtuman niini nga buluhaton kinahanglan sila mahiusa.”
Selected Messages, book 1, 128.

Ang “pagkapukaw” nga gipangayo sa Salmista nagpakaila sa usa ka paghangyo gikan sa usa ka tawo nga nahibalo nga siya patay na. Ang pagkapukaw nga gipangayo sa Salmista maoy usa ka hilabihang lisod nga paghangyo alang sa usa ka Laodiceanhon nga ipangayo, kay ang usa ka Laodiceanhon wala mahibalo nga siya patay sa espiritu, apan kon dili pa siya ingon niana, dili unta siya magkinahanglan nga pagabanhawon. Ang pagkapukaw matuman pinaagi sa pag-uyon sa “pagpatalinghug sa igasulti sa Dios nga Ginoo,” ug walay laing buluhaton nga angay unahon sa dili pa nato masiguro kanang pagkapukaw nga moabot sa dihang ang Espiritu Santo magapuyo sa sulod nato.

“Ang usa ka pagpabuhi sa tinuod nga pagka-diosnon sa atong taliwala mao ang labing dako ug labing dinalian sa tanan natong mga panginahanglan. Ang pagpangita niini kinahanglan mao ang atong unang buluhaton.” Selected Messages, libro 1, 121.

Mahitungod sa basahon sa Pinadayag, si Sister White nagaingon sa mosunod.

“Sa dihang kita ingon nga usa ka katawohan makasabot kon unsay kahulogan niini nga basahon alang kanato, makita sa atong taliwala ang usa ka dakung pagkapukaw.” Testimonies to Ministers, 113.

Ang pulong nga “pagpabuhi pag-usab” gihubad nga pagbalik sa kinabuhi. Kadtong mga pinili nga mahiapil sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo kinahanglan una nga makaila nga sila mga patay ug nanginahanglan sa usa ka pagpabuhi pag-usab. Ang kamatuoran nga ang usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo mga patay maoy usa ka mahinungdanong bahin sa mensahe nga mabuksan sa dili pa mosira ang panahon sa probation. Aduna pa kitay daghan kaayong isulti mahitungod niining kamatuorana. Ang nagapabuhi kanila mao ang “kalooy” nga gitunol sa Dios ngadto kanila sa dihang Iyang “ginapabuhi” sila pag-usab ug gihatag kanila ang Iyang pagkamatarong. Ang nagapabuhi kanila mao ang kamatuoran nga si Jesus mao ang Alpha ug Omega, ug kining pagsabot nagamugna sulod kanila ug usa ka “kalinaw” nga labaw pa sa tanang pagsabot. Ang saad mao nga ang “kamatuoran” “moturok gikan sa yuta.” Ang mensahe nga gihulagway ingon nga “kamatuoran,” nga mao ang Alpha ug Omega, nagagikan sa Tinipong Bansa, kay kini moturok “gikan sa yuta.” Ang mensahe sa sinugdanan mianhi gikan sa Tinipong Bansa ug ang mensahe sa katapusan moturok gikan sa mao rang dapit.

Uban sa konteksto nga ang mga tawo sa langob sa Dios usa ka simbolo, atong hisgotan ang ubang mga propeta nga nahianha sa usa ka simbolikong langob. Giila ni Jesus si Juan Bautista ingon nga si Elias, ug si Juan didto sa bilanggoan sa dihang kinahanglan niyang mahibaloan kon si Jesus ba ang Mesiyas nga moanhi. Kinahanglan niyang mahibaloan ang tinuod nga kinaiya ni Jesus. Kinahanglan niyang mahibaloan kon ang mensahe nga iyang gimantala ug ang mensahe nga padayon nga gimantala ni Jesus mao ba ang tinuod nga mensahe. Gipadala niya ang iyang mga tinun-an aron mangutana kang Jesus niining pangutan-a, ug si Jesus, milabay sa ilang pangutana ug mipadayon sa pagpakita kanila sa Iyang himaya.

Busa niana milabay ang adlaw, nga ang mga tinun-an ni Juan nagtan-aw ug nakadungog sa tanan. Sa katapusan gitawag sila ni Jesus ngadto Kaniya, ug gisugo sila sa pag-adto ug pagsugilon kang Juan sa ilang nasaksihan, nga midugang, “Bulahan siya, bisan kinsa nga dili makakaplag ug kahigayonan sa pagkapandol diha Kanako.” Lucas 7:23, R. V. Ang pamatuod sa Iyang pagka-Dios nakita diha sa pagkahaom niini sa mga panginahanglan sa nagaantus nga katawhan. Ang Iyang himaya gipakita diha sa Iyang pagpaubos sa Iyang kaugalingon ngadto sa atong ubos nga kahimtang.

“Gidala sa mga tinun-an ang mensahe, ug igo na kadto. Nahinumdom si Juan sa profesiya mahitungod sa Mesias, ‘Ang Ginoo nagdihog Kanako sa pagwali sa maayong balita ngadto sa mga maaghop; Iyang gipadala Ako aron pagbugkos sa mga masulub-ong kasingkasing, sa pagmantala ug kagawasan ngadto sa mga binihag, ug sa pag-abli sa bilanggoan ngadto kanila

nga mga gigapos; sa pagmantala sa kahimut-an nga tuig sa Ginoo.’ Isaia 61:1, 2. Ang mga buhat ni Cristo dili lamang nagpahayag nga Siya mao ang Mesias, kondili nagpakita usab sa unsang paagi pagatukoron ang Iyang gingharian. Kang Juan gipadayag ang mao rang kamatuoran nga miabot kang Elias didto sa kamingawan, sa dihang ‘ang usa ka daku ug kusgan nga hangin mibungkag sa kabukiran, ug nagdugmok sa mga bato sa atubangan sa Ginoo; apan ang Ginoo wala didto sa hangin: ug tapus sa hangin usa ka linog; apan ang Ginoo wala sa linog: ug tapus sa linog usa ka kalayo; apan ang Ginoo wala sa kalayo.’ ug tapus sa kalayo, ang Dios misulti sa propeta pinaagi sa ‘usa ka hilum, gamay nga tingog.’ 1 Mga Hari 19:11, 12. Busa si Jesus magabuhat sa Iyang buluhaton, dili pinaagi sa kasikas sa mga hinagiban ug sa pagpukan sa mga trono ug mga gingharian, kondili pinaagi sa pagsulti ngadto sa mga kasingkasing sa mga tawo pinaagi sa usa ka kinabuhi sa kalooy ug paghinatag sa kaugalingon.” Desire of Ages, 217.

Ang gahum sa Dios gipahayag pinaagi sa Iyang Pulong. Kini gidala ngadto sa “mga kasingkasing sa mga tawo.” Mao kana ang leksiyon sa “hinay nga diyutayng tingog.” Apan ang mensahe ni Elias mao ang panggawas nga mensahe nga nag-ila sa mga pwersa sa gawas sa katawhan sa Dios. Gisultihan ni Cristo si Elias nga sa “kataposang mga adlaw” ang Iyang pulong mao ang dapit diin anaa ang gahum, apan ang “panagsangka sa mga hinagiban ug ang pagbungkag sa mga trono ug mga gingharian,” nga gilarawan pinaagi sa makagubot nga hangin, ang linog, ug ang kalayo, nagrepresentar sa tulo sa mga panggawas nga pwersa nga girepresentahan sa basahon sa Pinadayag nga paga-atubangon sa katawhan sa Dios. Ang makagubot nga “hangin” usa ka simbolo sa Islam diha sa tagna sa Biblia. Ang “linog” mao ang pagrebelde ug anarkiya sa Rebolusyong Pranses. Ang “kalayo” mao ang pagkalaglag nga gidala ibabaw sa Sodoma ug Gomorra. Mikalagiw si Elias gikan sa gahum sa papa aron makaabot sa langub, busa gipadayag kaniya sa Ginoo nga bisan pa sa tanang daotang pwersa nga naglangkob sa krisis sa katapusan sa kalibutan, anaa sa hinay nga diyutayng tingog ang dapit diin hikaplagan ang gahum sa Dios.

Si Moises, Elias, ug Juan Bautista tanan nagpamatuod nga ilang nasaksihan ang kinaiya sa Dios gikan sa usa ka langob. Ang “langob” mao lamang ang timailhan nga igahatag ngadto sa usa ka daotan ug mananapaw nga kaliwatan. Naghisgot si Jesus bahin sa “mananapaw ug daotan nga kaliwatan,” nga mao ang kaliwatan sa “ulahing mga adlaw” sa paghukom nga mapangusisaon. Ang timailhan alang nianang kaliwatan mao ang manalagna nga si Jonas nga mipuyo sulod sa tulo ka adlaw diha sa usa ka langob—ang tiyan sa usa ka balyena.

Ug sa dihang ang panon sa katawhan nagkatigom pag-ayo, siya misugod sa pag-ingon: Kini usa ka daotang kaliwatan; sila nangita ug timaan; ug walay timaan nga igahatag kanila, gawas sa timaan ni Jonas nga propeta. Kay maingon nga si Jonas nahimong timaan alang sa mga taga-Nineve, mao usab ang Anak sa tawo alang niining kaliwatan. Lucas 11:29, 30.

Si Jonas diha sa tiyan sa balyena sulod sa tulo ka adlaw ug tulo ka gabii, maingon man si Jesus diha sa lubnganan sulod sa tulo ka adlaw. Si Jonas maoy usa ka timaan ug mao man usab si Jesus. Sila nagrepresentar sa timaan sa pagkabanhaw, nga sa walay duhaduha mosunod sa kamatayon.

Unya may pipila sa mga eskriba ug sa mga Pariseo mitubag, nga nag-ingon, Magtutudlo, buot kami makakita ug usa ka timaan gikan kanimo. Apan siya mitubag ug miingon kanila, Ang usa

ka daotan ug mananapaw nga kaliwatan nangita ug timaan; ug walay timaan nga igahatag niini gawas sa timaan ni propeta Jonas: Kay maingon nga si Jonas didto sulod sa tiyan sa dakong isda sulod sa tulo ka adlaw ug tulo ka gabii; maingon man usab ang Anak sa tawo didto sulod sa kinahiladman sa yuta sulod sa tulo ka adlaw ug tulo ka gabii. Ang mga tawo sa Nineve motindog sa paghukom uban niining kaliwatana, ug magahukom niini nga sad-an: tungod kay sila naghinulsol sa pagwali ni Jonas; ug, ania karon, ania dinhi ang usa nga labaw pa kang Jonas. Mateo 12:38–41.

Kon atong sabton ang prinsipyo sa pagbalikbalik sa kasaysayan, inubanan sa kamatuoran nga ang tanang balaang kasaysayan nagtimaan sa katapusan sa kalibotan, nan ang kamatayon, paglubong, ug pagkabanhaw ni Jonas ug ni Cristo mao ang “timaan” ug usab ang mensahe alang sa katawhan sa Dios karon. Sa dihang si Jonas gisalikway gikan sa tiyan sa dakong isda, iyang gimantala ang mensahe, maingon nga ang mensahe sa pagkabanhaw ni Cristo dihadiha gimantala sa dihang gikuha sa manulonda ang bato gikan sa langub diin atua si Cristo. Kadtong girepresentahan ni Moises, Elias, Jonas, ug Cristo nagsimbolo dili lamang sa katawhan sa Dios sa “ulahing mga adlaw,” kondili usab sa mensahe nga gihatag sa matag usa kanila.

Ang ilhanan ni Jonas naglakip sa kasinatian sa langub diin gipadayag ang maloloy-ong kinaiya ni Cristo. Ang mao rang kalooy nga gipaabot ni Jesus kang Elias gipaabot usab kang Jonas samtang mikalagiw siya gikan sa iyang tulubagon sa pagmantala sa mensahe. Aduna pay daghan nga ikasulti mahitungod kang Jonas, apan ang ubang mga punto kinahanglan nang hisgutan karon.

Ang langob, taliwala sa ubang mga butang, nagrepresentar sa kamatayon ug pagkabanhaw. Ang katawhan sa Dios nga sakop sa pakigsaad sa katapusang mga adlaw giila pinaagi sa daghang mga saksi nga nangamatay ug unya gibanhaw. Siyempre, ang usa ka Kristohanon kinahanglan matawo pag-usab aron makita ang gingharian sa Dios, ug kini nagrepresentar sa kamatayon sa daang tawong unodnon, apan sa pagkamapropetahon nagpasabot kini ug labaw pa. Naghisgot kini sa usa ka mensahe nga napugngan sa iyang dagan. Si Elias mihunong sa pagmantala sa mensahe, si Jonas mikalagiw gikan sa pagmantala sa mensahe. Si Juan gilabay sa bilanggoan ug gipatay. Si Jesus gilansang sa krus.

Busa ang ilhanan ni Jonas dili lamang mahitungod sa kamatayon ug pagkabanhaw, kondili mahitungod kini sa kamatayon ug pagkabanhaw sa usa ka mensahe, ug ang tanang mga mensahe nga gihulagway sa pulong sa Dios nagrepresentar sa katapusang mensahe sa pasidaan nga gihatag sa Amahan kang Jesus, nga unya gihatag niya kang Gabriel, nga unya gihatag niya sa propeta, nga unya gisulat kini ug gipadala ngadto sa mga iglesia. Andam ang Dios sa pagtapos sa mensahe ug sa pagsugod pag-usab diha sa kasinatian sa langub ni Moises. Gitapos ni Elias ang iyang buluhaton isip usa ka mensahero ug mikalagiw ngadto sa langub. Mikalagiw si Jonas paingon sa Tarsis. Gipatay si Juan Bautista, maingon man si Jesus. Kining tanan nga mga pagpamatuod pagadad-on ngadto sa basahon sa Pinadayag ug ipahimutang nga nahiuyon sa usag usa. Ang Daniel ug Pinadayag maoy duha ka mga basahon, apan ang “pagpamatuod ni Jesus” nagaila nga sila usab usa ka basahon. Anaa kanila ang samang mga kinaiya sama sa Biblia. Duha ka mga basahon nga naghimo ug usa ka basahon ug duha ka mga tagsulat nga nagrepresentar sa duha ka mga saksi.

Si Daniel, nga bihag sa Babilonia ug sa ulahi sa Medo-Persia, sa simbolikong paagi namatay sa dihang siya gilabay ngadto sa langub sa mga leon. Si Jonas sa simbolikong paagi namatay sa dihang siya gitulon sa balyena. Si Juan nga Pinadayag sa simbolikong paagi namatay sa dihang siya gilabay ngadto sa nagbukal nga lana. Si William Miller namatay, apan aduna siyay saad nga ang mga manulonda naghulat sa iyang lubnganan alang sa pagkabanhaw sa mga matarung. Ang ministeryo nga Future for America sa simbolikong paagi namatay niadtong Hulyo 18, 2020.

Ang kataposang mensahe sa pasidaan gibutang sulod sa konteksto sa pagkaayo sa makamatayng samad sa gahum sa kapapahan. Ang pagkaayo sa samad usa ka piho nga hilisgutan sa kapitulo trese ug disi-siyete sa Pinadayag. Sa dihang mamaayo na ang makamatayng samad, ang nabanhaw nga kapapahan mahimong ikawalong gingharian nga girepresentahan sa kapitulo disi-siyete sa Pinadayag. Giila kini ingon nga ikawalo, nga mao sa pito. Ang walo simboliko sa pagkabanhaw, kay ang pagtuli isip timri sa pakigsaad nga relasyon pagahimoon sa ikawalong adlaw human matawo ang usa ka batang lalaki. Kadto nga ritwal gipulihan sa bautismo diha sa Kristohanong dispensasyon, ug ang bautismo nagrepresentar sa kamatayon, paglubong, ug pagkabanhaw ni Cristo. Si Cristo nabanhaw sa adlaw human sa ikapitong adlaw. Busa, sa matagnaong paagi Siya nabanhaw sa ikawalong adlaw. Human sa usa ka libo ka tuig nga pagpahulay, ang yuta nga gihimong bag-o mabanhaw sa ikawalong milenyo.